

145

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ πανδήμῳ ἑορτῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμηνικῶν διδασκάλων ὑπὸ τοῦ Ἱππότου Ν. ΒΑΜΒΑ Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Ῥητορικῆς ἐν τῷ Ὁθ. Πανεπιστημίῳ, δαπάνῃ δὲ δημοσίᾳ τυπωθεὶς· 1851.

Αἰτεῖται καὶ δεσφῆσται ἕμειν· ζῆτεῖται καὶ εὐφῆσται· κρύβεται καὶ ἀνοιγῆσται ἕμειν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζῆτῶν εὐφῆσται· καὶ τὸ κρύβοντι ἀνοιγῆσται· Λουκ. ια', 9.

ΤΑ πάντα κηρύττουσι τὴν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐξαιρέτον ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Ἔδωκεν εἰς αὐτὸν σῶμα μεγαλοπρεπὲς εἰς τὴν ὄψιν, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν τῆς ἐπιγείου ζωῆς εὐκάμπτου καὶ ἐπιτήδειον. Ἐνεψύχωσε τὸ σῶμα αὐτοῦ με ψυχὴν λογικὴν, ἐλευθέραν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πράξεων αὐτῆς, διακριτικὴν τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ, ἠθικὴν καὶ ἀθάνατον. Ἐπρονόησεν εἰς αὐτὸν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ καταστήσῃ εὐάρεστον τὴν παροῦσαν αὐτοῦ ζωὴν. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πρὸς γύμνασιν τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ καὶ σωματικῶν δυνάμεων, καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν μυρίων ἀθῶων ἡδονῶν, ἐποίησεν αὐτὸν καὶ πάντων τῶν ἐμφύχων κτισμάτων κοινωτικώτατον. Διὰ νὰ προφυλάττῃ αὐτὸν ἀπὸ πάσης καταχρήσεως τῶν δυνάμεων αὐτοῦ καὶ τῶν προκειμένων ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγαθῶν, συνέζευξε μετὰ τὴν πράξιν τοῦ καλοῦ χράν καὶ συνειδήσιν ἀτάραχον· μετὰ τὴν πράξιν δὲ τοῦ κακοῦ, λύπην καὶ πικρὸς ἐλέγγους τῆς συνειδήσεως. Δὲν ἠρέεσθη εἰς ταῦτα μόνον τὰ προφυλακτικὰ ἢ ἀγάπη τοῦ αἰωνίου πατρὸς, ἀλλὰ καὶ νόμους γραπτοὺς ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον πῶς νὰ λατρεύῃ τὸν Κύριον καὶ Θεὸν αὐτοῦ τε καὶ πάντων τῶν κτισμάτων, καὶ πῶς νὰ συζῇ ἐν ταύτῃ τῇ παροικίᾳ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ συγκληρονόμων τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὡς τέκνα πάντες τοῦ αὐτοῦ ἀθανάτου πατρὸς· «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου (Λευτερον. 5', 5—6).» Καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν (Λευιτ. 19', 18).» Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ (Αὐτόθι, 13). Ἐξαπέστειλλε πρὸς αὐτὸν προφήτας καὶ διδασκάλους, οἵτινες ἐκήρυττον τοὺς θείους λόγους, ἐπανελεγον τὰς θείας ἐντολάς, συνεβούλευον, προέτρεπον, ἠπέιλου, προέλεγον καὶ προσφίτενον κατὰ τῆς ἀσεβείας καὶ ἀνομίας τὰς ροβεράς κοινὰς τῆς θείας ὀργῆς. λιμούς, μᾶστιγας θανατηφόρους,

9/2/05